

Передплата

на «РУСЛАНА» вносять:

в Австрії:

на цілий рік . . . 10 зр. (20 кор.)
на пів року . . . 5 зр. (10 кор.)
на чверть року . . . 2-50 зр. (5 кор.)
на місяць . . . 85 кр. (1 к. 70 с.)

За границею:

на цілий рік . . . 16 рублів
або 36 франків
на пів року . . . 8 рублів
або 16 франків
Поодинокі числа по 8 кр. ав.

РУСЛАН

«Вирвеш ми очи і душу ми вирвеш: а не возьмеш милости і віри не возьмеш, бо руске ми серце і віра руска.» — З Русланових псалмів М. Пашкевича.

Виходить у Львові щодня крім неділі і руских свят о год. 6-й пополудня.
Редакція, адміністрація і експедиція «Руслана» під ч. 9 ул. Коперника (Ліндога ч. 9.) Експедиція місцева в Агенції Соколовського в пасажі Гавсмана.
Рукописи звертає ся лише на попереднє застереження. — Рекламациі неопечатані вільні від порта. — Оголошення звичайні приймають ся по ціні 10 кр. від стрічки, а в «Надісланім» 20 кр. від стрічки. Подяки і приватні донесеня по 15 кр. від стрічки.

На село дурити!

(Далі).

Цікаве є питання: як то буде виглядати в будучій соціально-демократичній державі народній і яка буде остаточна форма сеї будучої держави? Сего питання не хотять слухати соціал-демократи, бо їм не можуть дати на него відповіді. Готайська програма з 1875. р. яку вони признають ще й нині, вимагає такого суспільного ладу, в яким всі робочі засоби, т. є вся теперішня приватна власність, о скільки се не є предмети звичайного ужитку, має перейти в посіданє загалу, а заробкова робота має відбувати ся під проводом мас. Соціална демократія хоче перевести спільність інтересів всіх, а позаяк она думає, що теперішній суспільний лад заступає лише інтереси капіталістів, отже бажає иньшого ладу суспільного, який установлять соціалні агітаторами, що кожний потребує до поживи, одягу, житла і т. д. Соціална держава помножить тоді найдену суму числом населенців, щоби установити, скільки чого має ся продукувати. О стільки лише можна дізнати ся про уладженє соціальної будучої держави, бо в близіці поясненя соціалістичні проводирі не вдають ся, позаяк се могло-б їх завести в безвихідне замішанє. Берлінський Volksblatt ліпше зобразив цілу ту справу свого часу. В довгій статі назвав усіх тих загвоздженями головами, що сміли задавати подібні питання про будучу соціалістичну державу. Колиж соціалісти вкривають такою темрявою форму своєї будучої держави, то кожний справдешній приятель народу повинен

на се вказувати, що соціально-демократична агітація змагає до заведеня речі-посполитої, а при тім до знищеня родини і особистої свободи. Колиж соціална демократія відтак не знає, як то буде виглядати опісля в її державі, то иньші люди мають трохи бистрійше око і бачать, що удержавленє продукційних засобів веде лише до установленя примусового заводу, в яким кожний поодинокий не буде нічим иньшим як крепаком сеї держави, в якій свобідний індивідуальний розвиток одиниць є зовсім виключений.

Лібкнехт, котрого прославляв і руский соціаліст Микола Ганкевич*), свого часу в Берліні висловив ся дуже ясно в сій справі: «Лише дїтвак може питати, як буде соціалістична держава виглядати у всіх подробицях. Я вже говорив, що продукційні спілки є такі справи, що пережили ся в економічнім розвитку, а се визискували наші противники до нападів на нас. Що наука і національно-економічні науки поступають безнастанно, се невідомо нашим противникам. Ми соціал-демократи поступаємо з наукою, отже не знаємо жадних зглядів і йдемо з наукою вперед. На найблизшій зїзді сформулуємо близше нашу програму, а коли змінимо наше становище, то лише в тій цілі, щоби заняті певнійше становище. Нашим змаганєм повинно бути, утворити мугуче сторонництво!»

Се звичайний спосіб Лібкнехта і єго товаришів, називати дїтваками людей, що не хотять слїпо у все вірити і ще мають

відвагу задавати питання, на які він не може дати відповіді. Коли єго пропаганда дійсно опирає ся на науці, то ліпше объявити ту премудрість світові, як прозивати других дїтваками. Справдешня наука ніколи не послугує ся лайкою, щоби собі здобути признанє. По словам Лібкнехта розходить ся соціалістам о те, щоби добити ся до влади. Як буде виглядати в краю, коли соціалісти дійдуть да влади, о тім оповів Лібкнехт того самого вечера: «Не можемо знати, як виглядати ме будуча соціалістична держава. Верховодячі верстви не можуть нам сказати, як по 14 днях виглядати ме Німеччина. Але ми ще зовсім не маємо спроможности уладжувати державу. Передовсім ведемо боротьбу против заневолєня у всякій формі і против теперішнього способу продукції. Але се вже певно, що фабричні робітники дали-б собі раду без підприємців, акціонерів і обрізувачів купонів. Як будемо свобідно рухати ся, то будемо вже знали, що і як робити.»

Передовсім се неправда, що верховодні верстви не знають, як виглядати ме Німеччина по 14 днях. Всі уладженя щодо продукції і споживи в сучасности основують ся на точних обчисленях, які зроблено не лише на 14 днів, але для цілого економічного устрою в найблизших літах, а навіть на протяг людського віку. Колиж соціал-демократи не знають, як виглядати ме їх держава, то се дуже сумно. В дійсности залежить се від їх волі, бо їх проводирі вчинили се вже давнійше. Те, що установили в сій справі в своїх програмах, довело би робітників до ще гірших відносин, як в нинішних обставинах суспільних. Фрази Лібкнехта вже длятого не приманують, що ніби то в нинішній державі люди

*) Національно-демократичний комітет імовірно поручить також виборцям єго кандидатуру!

Скапанний сьвіт.

Штука в 4 дїях зі сьпіваними і танцями
ВЛАД ОРКАНА

переклав:

Йосиф Стадник.

(Далі).

4-тий вихід.

ТІЖ, ГАЛЬЖБИТА, ГРЯДКА, ГОСТІ ВЕСІЛЬНІ.
(З тріском відчиняють са двері — впадають дружки, дружки, а за ними старі).

1-ший ДРУЖБА

(впадає в танці і тягне за собою дружку).

Гей з гороньки річка млеть ся,

Дівчинонька к' мнї смієть ся...

(Музика грав в сїнях).

А з другої знов валить ся...

(Музика уриває).

— А се що?

КІЦЮСЬ

(від дверей).

Мущу тутки днесь упить ся!

КАНТИЙ

(до дружбів).

Пождїть, нехай перетрутуть горло!

СУХИЙ.

То-то!

КАНТИЙ

(до дружбів).

Ано, хлопці, до роботи! (Дружки просять гостий, саджають наокоу стола). Де хто може, нехай сїдає.. (До дружбів) А доглядайте, нехай їдять! (Вскакує до комори).

ЛІБЕРДА

(підпийтий, тягне до себе Сухого).

Куме! Сїдайте осьдечки, коло мене. Будемо собі доливати...

СУХИЙ

(сїдаючи).

Ми собі кривди не зробимо, го, го, го!
(Сїдають: Панна молода біля молодих, — всі помішані. Собко поміж дружбами. Мачоха на кінці стола, поміж кумочками сидить з Кіцюсою. Сухий, Ліберда за столом. Кіцюсь проти них. Дружки звивають ся, обіймають гадів капелюхами, просять, щоб їли. В сїнях і в дверях повно дїтвий більших і меньших — глядять ласо в сторону стола. Часом деяке з них підходить на знак до матери або батька, бере кусник пляцка і втікає в поле. Сьміх, гамір, гамір. З того гамону виїтають скоро відірвані реченя, слова, оклики — і зливають ся в цілість).

КАНТИЙ

(вносить в збанку пиво — до молодих).

Пийте хлопці не дармуйте! (До гадів) А ви їдьте, не жартуйте!...

СУХИЙ.

Я жартів не знаю!... (Показує колач в губі).

КІЦЮСИХА,

(груба жінка).

Я тільки чекаю, коли ви вже раз потовстїшаєте!

СУХИЙ.

Го! го! Мені лекше потовщати, як вам схуднути... (Сьміх).

КАНТИЙ.

Гальжбісь! Частуй же хрестну матір, нехай контентують ся! —

ГАЛЬЖБИТА

(сумно).

Таж частую!

КАНТИЙ

(до Грядки, схилиючи ся).

Пийте пиво, татусю!

ГРЯДКА.

Не схилий ся, ні! Але коли мене так гарпо називаєш, то наплю ся... оковити! (Сьміх).

КАНТИЙ

(до 1-го дружби).

А деж вїт, присяжний, польовий? Збігай по них!

1. ДРУЖБА.

Таж уже Гриць пішов.

є заневолені і визискувані. Нинішня суспільність не є бодай гірша, як ті соціал-демократи, що репетують про перемену світа, де вони лише виступають хлібодавцями. Власне соціалістична держава доведе до ще більшого заневолення і визиску, як теперішній лад суспільний. В соціалістичній державі буде лінивець і необоротний визискувати роботящого і оборотного. Працюючого головою буде визискувати фізичний робітник. Марнотравець буде визискувати ошадного і т. д.

Лібкнехт говорив, що робітники фабрики дали-б собі і раду і без підприємця і т. д. Чому ж соціал-демократи не приступають з продукційними товариствами до введення фабрик? Таж соціалістична партія має багат власних заводів, чому ж не уладжує їх на комуністичний лад? Там показало-б ся, чи комунізм остояв би ся? Спитаєте про се соціалістів, то вони зараз мають на се готову відповідь і скажуть тобі: «Комунізм дасть ся завести лише в цілості!» Але позаяк на світі все заводять передовсім в малім обсягу, поки дійде до заведення на більші розміри, то тим способом соціалісти самі осудили, що комунізм не має будуччини! Соціалістичні редактори і агітатори не хотять пробувати комунізму, вони бажають мати лиш як найбільше гроша. Соціалістичні редактори кажуть собі так само добре платити, як інші, а робітники в редакції Лібкнехта не заробляють стільки, як він заробляв. Отже де та рівність всіх?!

(Конець буде).

„Пошились в дурні“.

Доля Романчука на політичній боввици звана вже загально. При теперішніх виборах стрінула ся его кандидатура з рішучим окликом москвофілів: «кождий инший, тільки не Романчук». Така сама судьба повисла і над молодим др. Петрушевичем з Сокаля, який зачав дути в консолідаційну дутку з нагоди своєї кандидатури з V. курії в Сокальщині. Про передвиборчі збори, які відбули ся дня 8. с. м. в Раві рускій доносили цікаві річі «Галічанін»:

Коли ухвалено на сих зборах кандидатуру др. Короля на IV. курию, він почав ніби то церемонитись, висказав обаву, що его кандидатура викличе роздор і борбу, а на него наведе напасти зі сторони «Дъла», чого він дуже боїть ся. Тоді др. Петрушевич виступив, як «Beschwihtigungs Rath» та успокоював др. Короля і зібраних виборців, що «Народний Комітет» рішив поставити др. Короля кандидатом, що різких докорів проти Короля він не замів в «Дъл-і» і

що впрочім не «Дъло» а народ хоче і буде вибирати Короля послом, а супроти важности хвилі не повинно ся звертати уваги на газетні спори. За приміром Петрушевича пішли і другі народовці, присутні на зборах, і на хитро поставлене запитанє Королем, чи «отрицають ся», сказали по черзі: «отрицаем ся» «Дъла» і всіх дїл его».

Після такого вступу приступлено до кандидатур з V. курії і др. Петрушевич певно думав, що за ціну свого «отрицання» забезпечив собі вже прийатє своєї кандидатури. Але як страшно ошибнув ся! Пішло ему так, як Романчукови в Долинщині, бо от яка счинила ся комедія:

Др. Петрушевич, прочитавши письмо бродського виборчого комітету про поставленє кандидатури о. Теодозія Ефиновича, підніс, що жовківський повіт поставив на ту курию кандидатом Данила Микелиту, а сокальський его, Петрушевича. Найлучше, по гадці бесідника, буде, коли кождий кандидат представить ся всюду в 5 повітах народови, котрий і рішить про его судьбу. — Сел. Микелита противить ся тому, щоби кандидати являлись всюду перед виборцями, бо то за великі розходи. На зборах репрезентована більшість (3) повітів, входячих в склад виборчого округу, то нехай збори заявлять ся, кого хочуть мати послом. — Сел. Головка ставить іменем селянства кандидатуру Микелити, яко селянина, що хоче служити народови. Сю кандидатуру піддержує міщанин Онишкевич, а о. Долошицкий, делегат із Жовківщини, додає, що там Микелита поставлений однодушно кандидатом. — На питанє о. Решетила заявляє др. Петрушевич, що в виду кандидатури Микелити, він зрік ся своєї кандидатури перед «Народним Комітетом», однак не прийнято его резиґнації. Одержавши опісля письма від впливових личностей, як д-ра Олійника, він, Петрушевич, зрік ся вдруге кандидатури і звістив про се «Народний Комітет». Але «комітет» оянь не тільки не прийняв резиґнації, но візвав его, явитись 8. с. м. на передвиборчій зібраню в Раві рускій і форсовати свою кандидатуру всіми силами, бо резиґнація в користь Микелити — то компромітація для «Нар. Комітету». Однак супроти «волі народа», бесідник уступає і прирікає піддержувати кандидатуру Микелити. Др. Король заявляє ся також за кандидатуру Микелити і думає, що кандидатура селянина в V. курії є найпопулярнішою, як то буває в других краях, коли тимчасом у нас вийшли із V. курії самі маґнати. — «Окончателно» зібранє приймаєть кандидатуру Данила Микелити пзъ Бутынъ» — а разом з тим і довершила ся компромітація «Народного Комітету» і его кандидата др. Петрушевича.

З політичного поля.

«Югоческі лісти» доносять, що в молодоческих кругах підносять ся голоси, що молодоческі послы в новій державній радї найдуть ся в дуже трудній ситуації. Після висказу деяких визначних молодоческих політиків припускають, що молодоческа делеґація не возьме ся наново до обструкції навіть в сїм случаю, коли-б розпорядженє з 17. жовтня минулого року не знесено.

Праский кореспондент «Pester Lloyd» звертає увагу на се, що пос. Праде не був на зборах в Трутнові, отже очевидячки приступив до групи Вольфа. Се значило би велике зміцненє німецьких радикалів, а майже цілковите розбитє німецько-поступового стороництва в Чехах. Причинить ся також звісна телеґрама бурмістра Трутнова до кабінетової канцелярії, з жаданєм закау зборів радикалів, яку Вольф вихиснує тепер на свою користь. Отже нова група не получит ся з німецькою Gemeinbürgschaft, а також і християнсько-соціалні не підуть разом з Вольфом. Натомість Вольф, як бачить ся, став більше уміркованим для зближеня ся до Прадого. Колиб удала ся тая акція, Шенерер став би відокремляним, а на лівиці постали би такі групи: 1) Група Вольфа, народно-радикальна, зложена по части з дотеперішних его приклонників, а помножена групою Прадого з людового стороництва і молодших елементів. 2) Решта ліберального стороництва злучила би ся з групою Мавтнера і вірноконституційною великою власностию. 3) Вкінці антисемітам не остане нічо иньшого, як злучити ся з католицким стороництвом. Що в сїм напрямі не устають змаганя, доказує еманципація Вольфа з під впливу Шенерера і знатна модифікація его програми. Він тепер покидає клич «los von Rom» і не жадає вже вилученя Галичини і Дальмації. Тепер свої постуляти ограничає до законного урегулюваня державного язика німецького, іматрикуляції австро-німецького союзу і митової унії з Німеччиною. В посліднім часі змінено також програму німецького, людового стороництва і прийнято повисші постуляти Вольфа майже дословно. Зближенє тих обох груп стає чим раз правдоподібнішим.

Також і віденьські дневники зазначають, що Gemeinbürgschaft розлазить ся, а іменно в лоні німецького людового стороництва зазначає ся пролом і одна часть гравітує до німецьких радикалів під проводом Вольфа, а друга до антисемітів. Vaterland представляє справу в такий спосіб: Радикальні групи лівиці стремлять до нової і стислої злуки. Шенерер і двох-трех вірних ему остануть на ліво, так названі умірковані пересунуть ся на праве крило, а в середині має лишити ся домінуюча група німецьких радикально-народних і вольнодумних послів. Го-

КАНТИЙ.
Бігай ще ти, нехай приходять! Дружба вибігає). Пийте! (Частвує).

НАСТЯ
(до Кіросиси).
Таке, вам, стерво упряме! Що ми ему не наговорили ся!

ЛІБЕРДА
(до Собка).
А колиж ти справляєш весіле?

СОБКО.
По вашім похороні.

1. ДРУЖБА.
Ідуть!

КАНТИЙ.
Хто?

ДРУЖБА.
Війт, польовий...

КАНТИЙ.
Музика!
(Музиканти виходять до сінній і з музикою впроваджують до хати війта, присяжного, польового).

ВІЙТ.
Щастє-біг!

ВСІ.
Спаси-біг!

КАНТИЙ.
Місце, місце для війта! (Гості розсувають ся, — до дружбів, подаючи збанок) Не жалуйте!

ПОЛЬОВИЙ.
На тоту оказію... крапельки!...

КАНТИЙ.
Ага! Подайте арак!... (Подають).

ПОЛЬОВИЙ
(наливає).
Потїш ся, потїш, чоловіче Божий... (До присяжного) в ваші руки!

ПРИСЯЖНИЙ.
Дай Господи!

ПОЛЬОВИЙ.
На тоту нашу біду! —

КІЦЮСЬ.
Бідоньку любеньку!...

НАСТЯ
(до Кіросиси).
Осілисьмо на нічім...

КІЦЮСИХА.
Таж мабуть є кусень землі?

НАСТЯ.
І шож з того? Мізерного пів загона.

КАНТИЙ.
Мої дорогенькі! Контентуйте ся!

ВІЙТ.
І не просіть!...

ЛІБЕРДА
(до Кантого).
Кажу тобі, баба нічого їсти не хоче!

СУХИЙ.
Сушить ся...
(Сьміх).

КАНТИЙ.
Не зважайте на ню, тільки їдьте! Гальжбісь! Ходи-но! (Пошепки говорить з нею — она іде до комори).

КІЦЮСЬ
(нахилив си до Сухого, садить ему колач у рот, той оганяє ся).
Не вір губі, а положи на зубі!...

НАСТЯ
(до Кіросиси).
Доброго слова не вчуєте. Відворкне, як пес!

ГАЛЬЖБИТА
(виносить бабку).
Ідьте! Ідьте! (Цілує війта в руку).
(Далі буде).

ловною пружиною сеї акції є посол Вольф. Здає ся, що ся акція не переступила еще границь німецького, людowego сторонництва. — Після висше сказаного вже і се наступило.

Англійські вибори ще вправді не покінчені, але вже безусловно рішені на користь теперішнього, консервативного кабінету. Як послідні телеграми доносять, до вчора вечера вибрано 370 міністерських кандидатів, 143 ліберальних і 79 ірландських народовців. Політика мрґр. Сельсберіого і Чемберлена затверджена вислідом виборів величезною більшістю виборців Великої Британії. Успіх сей має завдячити теперішньому міністерству головню корисному покінченню африканської війни, а властиво сему панічному страху, який навели на Англичан перші неповідження англійської армії в Трансвали.

НОВИНИ.

— **Календар.** В суботу: гр.-кат. Григорія; рим.-кат. Едварда. — В неділю: гр.-кат. Покрови Пресв. Богородиці; рим.-кат. Калікета.

— **На церкві св. Юрія** повівають фани. Святочно прибрана баня храму свідчить про торжество, яке начало ся нині для обходу двістлітньої річниці відновлення унії з римским костелом на галичкій Русі. Се свято має не лише церковне, але також історичне значінє для нашого народу. Тому тим дивнішим видає ся нам, що ординарият не уважав відповідним подати руским редакціям ані відозви, яку видав до святицтва, і яка появиля ся в «Przeгляд» (!), ані порядку торжественних богослужень. Оноді подали ми загалом порядок богослужень на три дні торжества, а одержали ми єго приватно від одного зі святицників. Пийн наводимо єго за «Dziennik-ом Polsk им» (!):

I. день. Пятниця, 12. с. м. рано: Сходять ся процесії з доокресних парохій: Малехова, Грибовиць, Подгорець, Рудна, Сихова і Солонки і стають перед катедрою. Від гол. 6—7 Утрень, о 7—8 год. проповідь, о 8—10 год. тихі Служби Божі в катедрі і на цмнтарі в шатрі. О 10. год. торжественна Служба Божя по вірменському обрядови, відправлена о. архиеп. Ісаковичом, а заравом проповідь на дворі з балькона. О 12. год. тиха Служба Божя в катедрі. О 3. год. Вечірна з проповідію.

II. день. Субота, 13. жовтня рано: Приходять процесії з міських црков. О гол. 5—7. Всеночне, о 7—8. проповідь, о 8—10. год. тиха Служба Божя з проповідію в катедрі і папским благословенієм. Заравом проповідь на дворі з балькона. О 12. год. тиха Служба Божя в катедрі. О 3. год. пополудни Вечірна з проповідію, Акафист до Пресв. Богородиці, проповідь, обхід і суплікації.

III. день. Неділя, 14. жовтня. Рано приходять процесії з міських црков. О гол. 5—7. Всеночне, о 7—8. проповідь, о 8—10. год. тиха Служба Божя з проповідію в катедрі і папским благословенієм. Заравом проповідь на дворі з балькона. О 12. год. тиха Служба Божя в катедрі. О 4. год. пополудни Вечірна з проповідію, обхід процесії і суплікації.

— **Щедрі записи.** В Ярославі померла дня 22. вересня с. р. п. Людвика з Кубасвичів Леввицка, вдова по ярославским пароху-крилошанині, котрий помер ще перед 22 роками. Зі смертию Людвики Левицкої — як доносять до «Дьбла» — входить в жите завіщанє єї мужа з дня 13. цвітня 1876. р., що установляє слідуючі легати, загіротековані на одноповерховій каменици в ринку в Ярославі: 20,000 К. на стипендийний фонд для шістьох бідних, відзначаючих учеників перемискої гімназії (від I. до VIII. класи) з тим застереженем, аби стипендиисти держались руского обряду і високо цїнили свою руску народність, а ті стипендії ім. Теодора і Людвики Левицких має роздавати перемиска консистория більшістю голосів присутних членів. Дальше записав пок. Теодор Левицкий 2,000 К. на фонд вдів і сиріт по святицниках перемискої епархії; 2,000 К. на богослуженє за себе і жінку в ярославській церкві; 2,000 К. на будову церкви в Гусакові (ту суму дозволила пок. Левицка вже давніше видати з депозиту); 2,000 К. на коріньний фонд проєктованого тоді (1876. р.) руского інститута для святицничих дочок в Перемишли під услівєм виховуваня їх в широруским дусі; 2,000 К. на будову церкви в родинним селі покійного, Рипані під Туркою; 2,000 К. записав в Рипані, свому братанкови; 1,000 К. на удержанє каплиці на ярославским кладовищі, під котрою обоє супроти мали бути похоронені в силній гробниці; 400 К. на міський християнський шпиталь в Ярославі; 1,000 К. на коріньний фонд до розпорядимости комітету Общества ім. Качковського або філії того общества в Перемишли, з котрого то фонду відсотки мають видавати ся

бідній рускій молодежи без ріжниці стану, котра добре вчить ся.

— **Торжественна інаугурация** шкільного року на львівским університеті відбула ся вчера рано. О 9. год. відправив о. єпископ Вебер Службу Божу в церкві св. Николая, а по укінченім богослуженю удали ся всі професори і запрошені гості до університетської авлі. В середині пристровного підвишена засів ректор, о. др. Більчевский, а поруч него архиеп. о. Ісакович і намісник гр. Півніський. Дальше сиділи президент міста др. Малаховский, маршалок гр. Бадені, др. Тхоржницький, др. Дильский, др. Бавх, о. митрат Білецкий, ректор політехніки п. Нементовский і ин. За ними сиділи декани чотирох виділів, а дальше всі професори університету. Авдиторію битком наповнили слухачі і слухачки. По довшій промові ректора, виголосив др. Порубович відчит п. з. «Генеза лірики Михайла Анджеля». Торжество скінчило ся о год. пів до 12. в пополудне.

— **Нову читальню «Просвіти»** засновано дня 30. вересня в Підгородю, рогатиньского повіта заходами о. І. Стрільбицкого, тамошного пароха, і о. В. Зацерковного. Рівночасно засновано при читальні касу позичкову і шпихлр.

— **Фреквенция в середних школах Галичини.** Сего року вписало ся до гімназій 18,501 публичних учеників, т. є. о 996 учеників більше чим минулого року (17,505 уч.). Найбільший приріст показав ся в гімназії в Новім Санчі і рускій гімназії в Тернополи по 93 учеників, в тарнівській гімназії — 64 уч., в рускій гімназії в Перемишли — 62 уч., в Бучачі — 60 уч., а в Стрию — 59. До I. класи нововідкритої гімназії в Дембици вписало ся 53 учеників. — В реальних школах вписало ся сего року 2892 учен. т. є. о 134 меньше чим попередного року, мимо того, що відкрито нову реальну школу в Коросні, де до I. класи вписало ся 36 уч., та реальні школи в Ярославі (3. кл.) і в Тарнові (4. кл.) зросли о одну класу більше. — Загалом учащає сего року 21,393 учеників до середних шкіл в Галичині, т. є. о 1130 більше чим попередного року.

— **Приватну жіночу учительську семінарію** мають небавом отворити в Жовкві.

— **З ц. к. адміністрації податків** одержуємо до поміщення: Оповіденє що-до виложеня витягу з наказів заплати податку особисто-доходового, виміреного на рік 1900, до перегляду контрибуентам належачим до округа оцінкового «Львів-місто».

По мысли установи §. 217. ал. 3. закона о безпосередних податках особистих з дня 25. жовтня 1896. В. з. д. ч. 220. подає ся до загальної відомости, що витяг з наказів заплати податку особисто-доходового, виміреного на рік 1900, виложеної буде в відділі рахунковім ц. к. адміністрації податків у Львові (пл. Цлова ч. 1. II. поверх ч. дверей 1) від 16. жовтня 1900. почавши через дві 14. т. є. до 29. жовтня 1900. включно від години 9. до 1. перед полуднем до перегляду, котрибуентам податку особисто-доходового належачим до округа оцінкового «Львів-місто».

— **На лікарский виділ** Ягайлоньского університету вписало ся сего року лише 23 слухачів, а межі ними 6 женщан.

— **Нині минув рі,** як вибухнула війна в Трансвали. Дня 11. жовтня Крігер вислав до Англії ультіматум, а 12. жовтня м. р. упали перші стріли.

— **Стипендийний фонд для мадарских студентів.** Гр. Пальфи заявив письменно президентови міністрів Сельови, що ціле своє майно в прешбурским комитаті, вартости 2,740,000 корон, записує на стипендийний фонд для угорских студентів. Фонд має вийти в жите аж по смерти гр. Пальфого.

— **Напад.** З Екатеринбургя доносять, що в ночи на 6. жовтня шайка злодів напала на Новоіванівский волостний уряд, ограбила касу і притім убила 7 людей, що прибігли на поміч.

— **Повитанє кулями.** Одна з познаньских часописий доносить, що оноді повертало до Росії кільканадцятьох емігрантів з Америки. На границі не пізнала їх границна сторожа російска і дала огня. Три особи погибли на місци, а прочих перепущено опісля до рідного краю.

— **Нещасна подія.** В театрі «Де Гобелін» в Парижі приключила ся оноді нещасна подія. Іменно на початку другого акту один з видців, Людвик Лявіль, через неосторожність стратив рівновагу в ложі другого поверха і упав коміт головою на партер, саме на 14-літню дівчину Жонетту Перетте. Лявіль убив ся на місци, а дівчина віднесла тяжку рану в голову.

— **Дивні наслідки сну.** Сторож від возів зеліничих з Розенгайма в Баварії їздив з поїздом ч. 2268 дня 5. жовтня до Монахова на головний дворець. В Монахові мусів він нереночувати і тут дали єму місце на піч в головнім дворці на першім поверсі. Ту заснув він твердим сном. Аж снить ся єму, що він занятий при пересуваню возів на дворці і мусить зіскакувати з якоїсь гальми (бремзи) на возі. Єму так то живо спало ся, що він дійсно зіскачав але з вікна в сво-

ім льокалі, де спав, і упав на стежку, якою переходить ся на иньший шлях. Коли єго тут найшли, то єму все здавало ся, що він пересуває вози. Мимо того, що він так тяжко упав, не стало ся єму нічого небезпечного, але все таки так потовк ся, що треба єго було відвезти до шпиталю.

— **3 наукового Товариства ім. Шевченка.** Наукова читальня при бібліотеці Товариства отворена що дня від год. 2—6 пополудни і в тім часі може кожний з неї користати. До дому виписують ся книжки лише за кавциєю. — Канцелярия товариства отворена від год. 9—1 рано, а від 3—6 пополудни. В неділі і свята льокаль Товариства зачинений. Адреса: Львів, ул. Чарнецкого ч. 26.

Посмертна оповістка.

Омелян Гузар, ц. к. судовий ад'юнкт з Бирчи, упокоїв ся в Станиславові в 33. році житя. В. є. п.!

О. Александер Балтарович, парох в Серетци залозецкого деканата, упокоїв ся минулої пятниці в 85. році житя, а в 59. році святицтва. В. є. п.!

Іван Романович, учитель в Поморянах, упокоїв ся в 47. році житя. В. є. п.!

Наука, штука, література.

— **Учитель ч. 19.** з 5. жовтня 1900. Зміст: Душа дитини. — З заграничної літератури. — Чого учать нас числа? — Кілька слів о науці рисунків в народних школах. — Справозданє з окружної конференції судово-перемишлянського округа.

— **«Дзвінок», ч. 19.** з 4. жовтня 1900. Зміст: Цісарске Свято. — Дім Габсбургів а Русини. — Хвилі з житя Нашого Цісаря. — З побуту в Галичині. — Цісарска сльоза. — Гостина Цісаря у Львові. — Цісар а капраль Степан. — Цісар а селянин.

Телеграми.

Відень, 12. жовтня. «Polit. Corr.» доносить а Риму, що межі російским правительством а Ватиканом ведуть ся переговори що-до обсадження латиньских єпископских престолів в Полоцку і Могилеві.

Мадрид, 12. жовтня. В Левідо викрито магазин оружя і арештовано кілька осіб під закидом карлістичної пропаганди

Глястов, 12. жовтня. Після урядових справоздань удало ся здержати ширенє чуми. Від послідного случаю минуло 3 тижні. З числа осіб, остаючих під обсервациєю, випущено три. Пациенти в шпиталю в числі 20 мають ся добре.

Лондон, 12. жовтня. Робертс доносить з Преторії, що під Капмінден дня 9. с. м. вивернули Боєри зеліничий поїзд, при чім згнуло 3 людей, 1 офіцяр і 15 вояків і 40 штук худоби. Англійский відділ, в силі 60 людей, прибув на місце катастрофи, але Боєри заатакували єго і задали великі страти. Капітан Стеварт і 1 вояк полягли, генерал Пагелъ, 1 офіцяр і 5 вояків тяжко ранні, а 10 вояків дістало ся до неволі.

Лондон, 12. жовтня. Бюро Райтера доносить з Пекіну 8. с. м. Появив ся цісарский едикт з розказом, стратити сейчас міністра війни Кагія. Дальше має піти під топір також Чаошучия і кількох високих урядників, що причинили ся були до повстаня Боксерів. Князь Туан не лише видалений, але засуджений на тяжкі роботи при почтових дорогах Кашгару. Князі Юг і Чайляв засуджені на доживнену вязницю.

Вуглі

до паленя і до промислових цілий достарчас до кожної стації в Галичині по знижених цінах

1—5 Leon Gross Krakau, Bruckeng Nr. 8.

Krakowski kalendarz kartkowy 1901.

«Накладом Марцеля Женчиковского.

Ціна 80 сот. Набути можна у накладчика, у Львові, ул. Пекарска 14.

Розклад поїздів залізничних обов'язуючий від 1-го мая 1900.

(Приїзд і від'їзд поданий після часу середно-європейського).

Поїзд		до Львова		Поїзд		зі Львова	
посп.	особ.			посп.	особ.		
приходить о годині				відходить о годині			
6:10	з Кракова, Берліна, Варшави, Відня	6:25	до Лавочного (Мункача, Пешту)	1:53	Борислава	6:30	до Підволочиск (Київ) Бродів дв. головний
6:20	з Чернівців (Іцкан, Галацу), Станиславова	6:30	до Янова	2:08	дв. Підзамче	6:43	до Станиславова, Підвисокого, Потутор
6:46	з Брухович, щод. від 13. мая до 16. вер. вк	6:35	до Янова	8:30	до Кракова (Відня, Варшави), Стружа	6:55	до Скольного, до Лавочного (1. лип. до 15. вер.)
7:45	з Янова	8:00	з Тернополя, Бродів на дв. Підзамче	2:55	до Янова	9:00	до Янова
7:40	з Тернополя, Бродів на дв. Підзамче	8:05	на дв. головний	9:00	до Скольного, до Лавочного (1. лип. до 15. вер.)	9:15	до Янова
8:00	на дв. головний	8:15	з Лавочного (Пешту) Калуша, Стрия	9:25	до Підволочиск, Бродів, Гусятинна дв. Підз.	9:25	до Янова
8:05	з Лавочного (Пешту) Калуша, Стрия	8:50	з Сокаля, Рави рускої	9:42	до Янова	9:42	до Янова
8:15	з Сокаля, Рави рускої	11:45	з Кракова, Відня, Варшави, Пешту ч. Пер.	2:55	до Чернівців, Станиславова	9:55	до Янова
8:50	з Кракова, Відня, Варшави, Пешту ч. Пер.	11:55	з Ядослава і Любачова	10:20	до Сокаля, Белзця, Рави рускої і Любачова	10:20	до Янова від 1. мая до 15. вересня в неділі і свята
11:45	з Ядослава і Любачова	12:55	з Станиславова (Кересмезе, Потутор)	1:25	до Янова від 1. мая до 15. вересня в неділі і свята	2:15	до Брухович від 13. мая до 15. вересня в неділі і свята
11:55	з Станиславова (Кересмезе, Потутор)	1:15	з Янова	3:05	до Стрия, Скольного від 1. мая до 30. вер.	3:15	до Янова щоденно від 13. мая до 16. вер.
12:55	з Янова	3:14	зі Скольного, Стрия, а з Лавочного від 1. черв. до 15. вер.	3:15	до Янова щоденно від 13. мая до 16. вер.	3:26	до Брухович щод. від 1. мая до 16. вер.
1:15	зі Скольного, Стрия, а з Лавочного від 1. черв. до 15. вер.	5:17	з Брухович (13. мая до 16. вер. в нед. і св.)	3:30	до Стрия, Скольного від 1. мая до 30. вер.	3:30	до Янова щоденно від 13. мая до 16. вер.
2:20	з Брухович (13. мая до 16. вер. в нед. і св.)	5:40	з Янова (від 1. мая до 15. вер. в нед. і св.)	Ніч	Ніч	3:30	до Янова щоденно від 13. мая до 16. вер.
2:35	з Брухович від 13. мая до 16. вересня щод.	5:45	з Янова щоденно від 1. мая до 15. вер.	6:10	до Станиславова	3:30	до Янова щоденно від 13. мая до 16. вер.
1:45	з Янова щоденно від 1. мая до 15. вер.	5:55	з Кракова (Відня, Берліна), Ясла, Розвадова	6:13	до Янова від 1. мая до 15. вер. т. в дні б. а від 16. вер. до 30. марця 1901 щоденно	3:30	до Янова щоденно від 13. мая до 16. вер.
6:00	з Кракова	10:00	з Чернівців, Букарешту, Гусятинна, Потутор	6:30	до Кракова (Відня, Берліна, Варшави)	3:30	до Янова щоденно від 13. мая до 16. вер.
	з Чернівців, Іцкан	10:15	з Лавочного (Пешту) Хирова	6:50	до Лавочного (Мункача, Пешту) Калуша	3:30	до Янова щоденно від 13. мая до 16. вер.
	з Сокаля, Белзця і Любачова	10:30	з Підволочиск (Київ), Бродів на дв. Підз.	7:10	до Тернополя дворець головний	3:30	до Янова щоденно від 13. мая до 16. вер.
		10:30	на дв. голов.	7:33	дворець Підзамче	3:30	до Янова щоденно від 13. мая до 16. вер.
		12:05	зі Стрия, зі Скольного від 1. мая до 30. вер.	7:25	до Сокаля і Рави рускої	3:30	до Янова щоденно від 13. мая до 16. вер.
		3:12	з Підволочиск на дворець Підзамче	7:48	до Брухович (13. мая до 16. в. в нед. і св.)	3:30	до Янова щоденно від 13. мая до 16. вер.
		3:35	на дворець головний	9:12	до Янова від 1. мая до 15. вересня	3:30	до Янова щоденно від 13. мая до 16. вер.
				10:40	до Чернівців і Іцкан	3:30	до Янова щоденно від 13. мая до 16. вер.
				10:50	до Кракова, Відня, Варшави	3:30	до Янова щоденно від 13. мая до 16. вер.
				11:00	до Підволочиск, Бродів дв. голов. й	3:30	до Янова щоденно від 13. мая до 16. вер.
				11:25	дв. Підз.	3:30	до Янова щоденно від 13. мая до 16. вер.
				4:15	до Кракова, Відня, Берліна, Самбора	3:30	до Янова щоденно від 13. мая до 16. вер.
				4:45	до Брухович від 13. мая до 17. вер. щод.	3:30	до Янова щоденно від 13. мая до 16. вер.

ЗАМІТКА: Години ніччя часить ся від 6 години вечером до 5 години 59 минут рано. Час середно-європейський рівнять ся від часу львівського о 36 минут, а іменно 12 год. часу середно-європейського = 12 год. 36 мин. часу львівського. — Бюро інформаційне ц. к. залізниць держ. (Львів, ул. Красішких ч. 5) уділяє полсень в справах залізничних, продає білети всякого рода і розклади їзди.

За певну і добру льокацію поручаємо

- 4 1/2% листи гіпотечні
- 4% листи гіпотечні коронові
- 5% листи гіпотечні преміовані
- 4% листи товариства кредитового земского
- 4 1/2% листи Банку краєвого
- 5% облігації Банку краєвого
- 4% позичку краєву
- 4% облігації пропінацийні

і всілякі ренти державні
Ті папери продаємо і купуємо по найточнішим курсі деннім.

КОНТОРА ВИМІНИ

ц. к. упр. гал. акц.

БАНКУ ГІПОТЕЧНОГО

— РІК ЗАСНОВАНЯ 1892. —

Товариство взаїмних обезпечень

„ДНІСТЕРЪ“

перше і одинокє руске Товариство асекураційне, припоручене Всч. Духовенству і всім вірним Впресов. Митроп. і Пресов. Еп. Ординариятм всіх трех епархій, обезпечає будинки, урядженє домашнє, скот, господарскі зваряди, збіжє в зерні і соломі, сіно в стогах і будинках против шкід огневих.

Стан фондів гваранційних з днем 31-го грудня 1899 виносить:

Фонд резервовий	245.814 кор. 52 сот.	} 486.145 кор. 92 сот.
Резерва премій	148.480 „ „	
„ спеціальна	1.684 „ 80 „	
Фонд основний	72.000 „ — „	
„ емеритальний	18.166 „ 60 „	

Тарифи »Дністра« дуже умірковані, услівя обезпечень кори тні, а шкоди ліквідують ся безпроволочно. До кінця 1899 року випосили виплачені шюди 1,669.565 кор. 38 сот. Поліси »Дністра« приймає Банк краєвий і Каси ощадности у Львові, Коломиї, Самборі, Долині, Снятині, Городенці, Теробовлі і Заліщиках при позичках гіпотечних.

На жите можна обезпечитись через »Дністеръ« в Товаристві взаїмних обезпечень в Кракові, котре дає найкористнійші услівя, представляє своїми фондами найбільшу гваранцію і видає поліси і квіти в рускім язичі. Зголошеня о уділенє агенцій в окрестностях, де нема близько агентів »Дністра«, приймає ся. »Дністеръ« виплатив агентам по конець 1899 р. провізії 216.714 корон.

Львів, ринок ч. 10. (дім »Просьвіти«)

Інформації і посередництво до заключеня ОБЕЗПЕЧЕНЬ ЖИТЕВИХ в найкористнійших комбінаціях.

Позички для членів Тов. взаїмн. обезп. і взаїмн. »Дністеръ« на 5 1/2% і 10% додатку на кошта адм.

Товариство взаїмного кредиту
„ДНІСТЕРЪ“

стоваришенє з обмеженою порукою, Львів, ринок ч. 10
(дім »Просьвіти«).

уділяє позички за оплатою 5 1/2% і 10% додатку на кошта адміністраційні, властителям ґрунтів і господарств до 500 корон за порукою двох відповідних ручителів або за інтабуляцією, над 500 корон тільки за інтабуляцією на першій місци, до сплати в ратах на 3 до 10 літ. Св'ященники, не посідаючі реальностей, муєать крім поруки двох ручителів предложити єще полїсу житєву; обезпечитись можна через »Дністеръ« в Товаристві взаїмних обезпечень в Кракові після всяких можливих комбінацій.

Згаданє Товариство приймає вкладки до оиродентованя від членів і третих осіб по 4%.

Удїл членський виносить 50 кор., вписове 2 кор.

Членом бути і позичку дістати може тільки член обезпечений в »Дністеръ«.

Інформації уділяє Дирекция листовно або агенти Товариства взаїмних обезпечень »Дністеръ«.

Артистичне заведене ритовниче малярства шильдів. відливаня, таблиць, виріб печаток кавчукових і великий вибір кавчукових друкарень

Генрик Шапіра

Львів, ул. Коперника ч. 3 (побіч антики Вп. Миколяша).

Виконує дуже красно всілякі роботи, а іменно: печатки кавчукові і металеві для громад і урядів парохіяльних. Шильди мальовані на шклі, дереві, блясі та полотні. Всілякі лякерования, позолочуваня хрестів. Таблиці і шильди лянї з ріжних металів, таблиці наґробні і назви улиць, числа на доми.

Гравури на металю та дорогих камінях, печатки, штанци, відзнаки, букви монограми, герби і ґузики до упряжи та ліберії. Марки печаткові, бляшки шпунт. для броварів. Нумератори і стемплі на датум. Обцяги до пльомб, шаблони. Краска до печаток та хемічна краска до білизни.

Цінники даром і франко.



ГІПОТЕЧНОГО.

БАНКУ

ц. к. упр. гал. акц.

КОНТОРА ВИМІНИ

виплачує без потрученя провізії або копіїв

цінні папери

вильсовані

КУПОНИ

Всілякі